

1. Je bent door Jezus 'ontboden'

Gisteren kregen we een mooie, versierde enveloppe, met daarin een kaart. Het was een uitnodiging, want mijn oudste broer en zijn vrouw zijn binnenkort 50 jaar getrouwd. Ik was een jochie van tien toen ze trouwden, en nu zijn we dus een halve eeuw verder. Het is een leuk programma, we gaan varen met een passagiersschip, wat goed bij hun past, want mijn broer en schoonzus hebben ook lange tijd gevaren. Er staat precies in de uitnodiging waar we moeten zijn en hoe laat: om 12.00 uur op de IJsselkade bij Kampen.

Zoals wij worden verwacht, op een bepaalde tijd, op een bepaalde plaats, zo werden ook de leerlingen van Jezus verwacht, op een bepaalde tijd, op een bepaalde plaats. We hebben het gelezen in vers 16 van Mattheüs 28: 'En de elf discipelen zijn naar Galilea gegaan, naar de berg waar Jezus hen ontboden had.' Dat woordje 'ontboden', dat betekent: ze waren uitgenodigd, maar niet door zómaar iemand. Kijk, door je broer en je schoonzus word je 'uitgenodigd', maar 'ontboden' – tja – ontboden word je door een héél belangrijk iemand, door een president, of door een koning! En dan is het een enorme eer, om in het paleis te mogen komen.

En weet je: jij en ik, wij worden ook 'ontboden' bij de Koning, bij Jezus Christus. Want Jezus Christus is niet iemand uit een ver verleden, nee, Hij leeft nú, en Hij spreekt nú, en Hij nodigt nú uit. Dat hebben we net vorige week gevierd, op Pasen: Jezus leeft! Hij is de levende Zoon van God, de hemelse Koning, en Hij zoekt contact met ieder mens! Hij zoekt contact, ook met jou!

Weet je wat ik zo mooi vind? Dat dat contact van die hemelse Koning met ons als gewone mensen, dat óók dat contact weer verloopt via gewone mensen. Bij wijkgebouw De Bron staat er boven de deur: 'Iedereen is welkom en meedoen is gratis'. Ik sprak een keer iemand die tegen me zei: 'Ik kwam naar De Bron in een periode dat het niet lekker liep in mijn leven. Het ging niet goed met mij, mentaal niet, maar ik kwam ook van alles tekort. En in De Bron werd ik opgevangen. Ik werd geholpen met gewone dingen, met wat extra eten, maar vooral waren er mensen met een luisterend oor. Mensen die ook met me gingen bidden, en die met me uit de Bijbel gingen lezen.'

Jezus nodigt Zijn discipelen uit op een berg in Galilea. En waar nodigt Hij jou uit, en mij? Bijvoorbeeld in De Bron, of hier, op

het Lislein. Misschien heb je deze week een poster zien hangen: 'Kom thuis bij God. Elke zondag, 10 en 17 uur, Lislein.' En hier ben je dan! Jezus Zelf heeft je uitgenodigd, je bent door hem 'ontboden', en het zijn heel gewone mensen door wie Hij je welkom heet.

2. Ook als je twijfelt, komt Jezus naar je toe

In vers 17 lezen we wat er dán gebeurt. 'En toen zij Hem zagen, aanbaden zij Hem, maar sommigen twijfelden.' Als je iemand aanbidt, wat doe je

dan? Dan ga je door de knieën en je laat merken hoe ontzettend bijzonder je die ander vindt. Jezus is ook echt heel bijzonder! Want Hij is God, en toch kwam Hij als Mens op deze wereld. Hij kwam naar ons toe om ons te redden, om ons te verlossen uit het moeras waar we door onze eigen schuld in terechtgekomen zijn. Een moeras van fouten, van zonde, van schuld. Jezus kwam en offerde Zichzelf op, Hij ging naar het kruis voor ons en Hij liet Zich vastspijkeren, Hij ging de dood in, vrijwillig, omdat Hij de straf wilde dragen in onze plaats, voor onze schuld.

En toen, op de derde dag, werd het Pasen, en Jezus stond op uit de dood! Kun je het je voorstellen? Iemand die je zelf hebt begraven, en die weer levend voor je staat?! Dat is wat er hier gebeurt! Hier op die berg in Galilea! De Koning die hen daar ontvangt, is dood geweest, en nu lééft Hij weer! Is het een wonder dat er mensen bij zijn die twijfelen? Vers 17: 'En toen zij

Volgens de traditie is dit de plek waar Jezus Zijn leerlingen heeft ontboden na Zijn opstanding: de 'Berg der Zaligsprekingen', vlakbij Kapernaüm, aan het Meer van Galilea. Deze steen herinnert aan de opdracht die Jezus heeft gegeven om erop uit te gaan en alle volken tot Zijn discipelen te maken.

Hem zagen, aanbaden zij Hem, maar sommigen twijfelden.' Sommigen aarzelen. 'Klopt het wel? Is dit echt Jezus? Zie ik het goed? Of is dit een droom, een mooie droom, té mooi om waar te zijn...?'

'Sommigen twijfelden...' En nu is de vraag: hoe reageert Jezus daarop? Zegt Hij misschien: 'Ik vóél dat er hier mensen zijn die niet écht geloven, die twijfelen. Willen zij alsjeblieft verdwijnen?' Of zegt Jezus: 'Ik ga weg, want niet iedereen gelooft in Mij.' Dat had gekund, toch?

Nee, er staat iets anders. 'En Jezus kwam naar hen toe, en sprak met hen...' Ik vind dat zó mooi, zó liefdevol. Misschien zit jij hier of je kijkt mee, en misschien twijfel jij ook. Je ziet hoe anderen Jezus kunnen aanbidden, bijvoorbeeld door de muziek, maar jij kunt dat niet. Nog niet, misschien later... En wat doet Jezus dan? Wijst Hij je af? Stuur Hij je weg? Of gaat Hij Zelf weg? Nee, Hij komt naar je toe! Hij komt juist dichterbij! En Hij gaat met je in gesprek. Bijvoorbeeld door de Bijbel. Hij spreekt door de Bijbel.

3. Jezus' boodschap is goed nieuws voor ieder mens!

En wat zegt Jezus hier? Vers 18 tot 20: 'Mij is gegeven *alle* macht in hemel en op aarde. Ga dan heen, onderwijs *al* de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u *al* de dagen, tot de voleinding van de wereld.'

Zie je dat? 'Alle macht', 'alle volken', 'alle dagen'. De liefde van Jezus is voor álle mensen, overal, door de hele geschiedenis. Denk *nóóit* bij jezelf: 'Ja, dat geloof en zo... dat is voor mensen die erin zijn opgevoed. Ik ben er niet in groot geworden, dus het niet voor mij.' Denk het nooit! En denk ook niet: 'Dat is alleen voor mensen die hun leven goed op orde hebben. Bij mij is het zo'n puinhoop, het is vast niet voor mij!' Want Jezus is er juist wél voor jou! Hij heeft het Zelf gezegd: 'Ik ben gekomen als een dokter. Gezonde mensen hebben geen dokter nodig, maar zieke mensen wel.'

De boodschap van Jezus is *goed nieuws voor iedereen!* Echt voor iedereen!

Ik las een heel mooi artikel over een kerk in Den Haag, de Bethlehemkerk. Het artikel stond in het *Nederlands Dagblad*. Wat doen ze daar, in Den Haag? Daar worden kinderen uitgenodigd van allerlei scholen, om een keer naar de kerk te komen, vlak voor Pasen, en daar dan te horen waar het met Pasen over gaat. Een Paasles.

Ik lees een stukje voor: 'Zo'n eerste ervaring is belangrijk. We geven de kinderen het gevoel dat de kerk er ook voor hen is, dat het een mooie en fijne plek is om te zijn. De hartelijkheid van de vrijwilligers, de limonade en het chocolade-ei dragen daar natuurlijk aan bij.

Ze staan op de preekstoel, bekijken het doopvont, gaan door de knieën bij de knielbank en zitten op de zetel van koningin Juliana, die hier weleens naar de kerk ging.

"Ik wil ook graag bij Jezus horen," zegt een jongen tijdens een gesprekje bij het doopvont. "Kan ik gedoopt worden?"

Uitdagende vragen, oprecht verlangen.

"Ik wil wel geloven," zegt een meisje ineens, "Maar hoe weet ik zeker dat het waar is en dat ik het goede geloof?"

"Gelooft u ook?" vraagt ze aan een vrijwilliger.

"Ja, ik geloof," zegt de vrijwilliger, "maar soms weet ik het ook niet zo zeker en dan vraag ik aan God of ik in mijn hoofd en hart mag voelen dat het waar is."

"Dat ga ik ook doen," zegt het meisje. "Mijn opa gelooft ook en dat wil ik ook heel graag."

De meeste van deze kinderen gaan niet naar een kerk of een zondagsschool, ze horen hooguit af en toe een verhaal uit de Bijbel. Blijkbaar heeft de Heilige Geest niet veel nodig om geloof te wekken.'

Even later staat er nog iets moois in het artikel. 'Onlangs bezocht een jongen van een jaar of zeventien een kerkdienst. Hij was er voor het eerst, iets in hem zei: je moet eens naar de kerk, vertelde hij.

"Wat bracht je naar *déze* kerk?" werd hem gevraagd. hij zei: "Tien jaar geleden was ik hier bij een Paasles. Ik weet nog dat ik het een fijne plek vond: de mensen waren heel aardig. Ik dacht: daar ben ik wel welkom.' Moedgevend. Zoveel jaren later.'

Ik vond dat zo mooi! Want ook hier, in deze kerk, komen elk jaar met Kerst alle kinderen van de Juliana van Stolbergschool voor een Kerstviering. En er zijn al heel wat klassen van een andere school, van de Prinses Julianaschool, hier op excursie geweest. En in De Bron is een kinderclub, en er is huiswerkbegeleiding, en er zijn workshops voor kinderen.

De boodschap van Jezus is goed nieuws voor álle mensen. Grote mensen, kleine mensen, jong en oud, wie je ook bent. Kom thuis bij God, en neem maar iemand mee. Naar De Bron, naar deze kerk of naar een andere kerk, God is niet gebonden aan een gebouw, gelukkig niet! Je bent uitgenodigd. Voor jou is er niet zomaar een kaart, nee, de *héle* Bijbel is één grote uitnodiging! En je mag het doorgeven, het goede nieuws: Jezus leeft, Hij leeft écht, ook nu! En je zult het merken: Hij nodigt je uit, je wordt door Hem 'ontboden', en als je op die uitnodiging ingaat, dan wordt het lente in jouw bestaan. Je hele leven bloeit open! Amen.

Reageren op de dienst? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, renevanloon@samaritaan.org